

ئابروویهکی پوچ و تاوانی باوکیک

بزار

من له بیرمه

رووی ترشای (سهی قادر) و

پهیناوهگهی له گیلگه‌دا، رهنگی یه‌گیان هه‌لگرتبوو

زاری ئەم و

زاری گورگی کیوی سورین به ئاشکرا، دهنگی یه‌گیان هه‌لگرتبوو

ووتهی ئەم و ووتهی مه‌لا و ووتهی (ساواک)

له به‌ردهمی خه‌لگی هه‌موو ئاواپیدا، سیمای یه‌گیان هه‌لگرتبوو

که‌للهی ئەم و که‌للهی جرج و که‌للهی به‌راز

هه‌موو شه‌ویک به بیده‌نگیی،

له ژیر لیفه و جاجمه‌وه، خولیای یه‌گیان هه‌لگرتبوو

من له بیرمه

خۆرادانی له کۆری شه‌ونشینانا

وه‌کو هومه‌ی دوا‌ی به‌هاری نیو ماله‌کان، زل و بۆش بوو

له‌و دی‌ی یه‌دا، ته‌نیا سه‌گی به‌ر قاپی یه‌که‌ی

کلکه له‌قیی بۆ ده‌کرد و بۆ ریژی ئەم به‌ په‌رۆش بوو

من له بیرمه

له نامیزی تاریکیدا، زه‌رده‌خه‌نه ده‌رژا یه‌ سه‌ر لیوه‌کانی

له جۆلانه‌ی دواکه‌وتنا، خه‌وی شیرین ده‌رژا یه‌ نیو چاوه‌کانی

پیلان ده‌هات به‌ ئەسه‌پایی بوخچه‌ی دئی ده‌کرده‌وه

تاوان ده‌هات بۆ مه‌نزگی

درۆ و دۆعا و نویژ و رۆژووی ده‌برده‌وه

من له بیرمه

ئەم کابرا یه، قسه‌ی (شنه‌ی)

وه‌ک پیلآوه هه‌ته‌قیوه (یه‌مه‌ن) یه‌که‌ی

هه‌لده‌گرت و هه‌ر له‌ویدا له پیی ده‌کرد

خواستی (شنه) ی
وهك سیگارہ پیچراوهکھی
هه لده گرت و به ناگردا به رپی ده کرد
من له بیرمه
ئهم کابرا یه، دلئ (شنه) ی
به قهد دلئ بزنه چه ی نیو (گه ووپ) هکه خوش نه ده ویست
(شنه) ی ته نیا وهك زیندا نی و
وهك بارمته ی ئابرووی پووچ و وهك کۆیله ی بی زمان ده ویست
من له بیرمه
(سه ی قادر) ی مر و موچ و چاو دهر په ریو،
(شنه) ی برده کهلئ که ژان
وهك فهرمووده، وهکو چه دیس، وهك ئایه تی ئهل به قهره،
به یه که م به رد سه ری پژان
ئهو جه لاده، ئهو درنده، ئهو نوینه ری سوره تانه
به ری نه دا، هه تا سه ره خویناوییه که ی
له وی نه کرد، به کۆمه ئیک
وورده نانی ووشک و رهقی ناو جامانه